

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๑๑/๒๕๕๔

เรื่องพิจารณาที่ ๗/๒๕๕๔

วันที่ ๒๐ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๔

เรื่อง ศาลปกครองสูงสุดส่งคำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดี (นายประมุต สุตะบุตร) เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ ว่า พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง และมาตรา ๕๖ และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๒ วรรคสอง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๐ มาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๒ หรือไม่

ศาลปกครองสูงสุดส่งคำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดี (ผู้ร้อง) เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบ สรุปได้ดังนี้

นายประมุต สุตะบุตร เป็นผู้ฟ้องคดี ยื่นฟ้องสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เป็นผู้ถูกฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลางว่า ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อขอข้อมูลข่าวสารของราชการพร้อมคำรับรองจำนวน ๒ รายการ คือ (๑) สำเนาหนังสือของสภานิติบัญญัติแห่งชาติถึงนายกรัฐมนตรีส่งร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มา

ซึ่งสมาชิกรัฐสภา พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. (๒) สำเนาหนังสือสำนักนายกรัฐมนตรีนำร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญตาม (๑) ขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๐ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือแจ้งผู้ฟ้องคดีว่าจะจัดส่งข้อมูลข่าวสารของราชการตาม (๑) ให้ผู้ฟ้องคดี ส่วนข้อมูลข่าวสารของราชการตาม (๒) เป็นเอกสารที่ไม่เปิดเผยตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ขอให้ศาลปกครองกลางมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีส่งเอกสารพร้อมคำรับรองตามที่ขอให้แก่ผู้ฟ้องคดีทางไปรษณีย์ลงทะเบียนภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง

ศาลปกครองกลางมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความเนื่องจากข้อพิพาทคดีนี้เป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีจัดหาข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้ฟ้องคดีบางส่วน และมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางส่วน ผู้ฟ้องคดีจะต้องอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนั้น ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๘ เมื่อผู้ฟ้องคดียังมีได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการดังกล่าวจึงยังไม่มีสิทธิฟ้องคดี ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๒ วรรคสอง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดว่า การขอเอกสารจากผู้ถูกฟ้องคดีเป็นไปตามเจตนารมณ์ท้ายพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเป็นสิทธิตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๖ ในการได้รับทราบและเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะในครอบครองของราชการ กรณีนี้เป็นคดีพิพาทระหว่างหน่วยราชการกับผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นเอกชน ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๒๓ ประกอบมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง และผู้ฟ้องคดีโต้แย้งว่าบทบัญญัติมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นบทบัญญัติจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๖ และไม่ได้ระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายนั้นอันเป็นสภาพบังคับให้ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๒๕

วรรคสอง บทบัญญัติมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง และมาตรา ๕๖ และได้แย้งอีกว่าพระราชบัญญัติจัดตั้ง ศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๒ วรรคสอง เป็นการจำกัดสิทธิ และเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๐ มาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๒ โดยไม่จำเป็นและไม่ได้ระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการ ตรากฎหมายนั้นตามมาตรา ๒๕ ด้วย บทบัญญัติมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๐ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๒ ประกอบมาตรา ๓ มาตรา ๕๖ มาตรา ๘๑ และมาตรา ๘๗

ศาลปกครองสูงสุดเห็นว่า คดีนี้มีประเด็นต้องวินิจฉัยตามคำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับ คำฟ้องไว้พิจารณาว่าศาลปกครองมีอำนาจรับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาได้หรือไม่ จึงเป็นกรณีที่ ศาลปกครองต้องใช้บทบัญญัติมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและ วิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ บังคับแก่คดี สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีโต้แย้งว่ามาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ขัดหรือแย้งต่อมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และมาตรา ๕๖ ของรัฐธรรมนูญนั้น เห็นว่า เมื่อคู่ความโต้แย้งพร้อมด้วยเหตุผลว่า บทบัญญัติดังกล่าวต้องด้วยมาตรา ๖ ของรัฐธรรมนูญ จึงมีอาจใช้บังคับได้ และยังไม่มีการวินิจฉัยของ ศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินี้มาก่อน กรณีจึงเป็นไปตามมาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญ ที่ศาลปกครองสูงสุดต้องส่งความเห็นหรือคำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีตามทางการ เพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีโต้แย้งว่ามาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ขัดหรือแย้งต่อ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๐ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๒ ประกอบมาตรา ๓ มาตรา ๕๖ มาตรา ๘๑ และมาตรา ๘๗ ของรัฐธรรมนูญนั้น เฉพาะกรณีที่โต้แย้งว่าบทบัญญัติมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ขัดหรือแย้งต่อมาตรา ๒๕ ของรัฐธรรมนูญ ศาลรัฐธรรมนูญได้เคยมีคำวินิจฉัยที่ ๖๒/๒๕๔๘ วินิจฉัย แล้วว่ามาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวไม่ขัดหรือแย้งต่อมาตรา ๒๕

ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ซึ่งมีหลักการอย่างเดียวกันกับมาตรา ๒๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ จึงเป็นเรื่องที่ศาลรัฐธรรมนูญได้เคยพิจารณาวินิจฉัยแล้ว กรณีไม่เป็นไปตามบทบัญญัติมาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญ ศาลปกครองสูงสุดจึงไม่ต้องส่งคำโต้แย้งเฉพาะในส่วนที่ว่ามาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ขัดหรือแย้งต่อมาตรา ๒๘ ของรัฐธรรมนูญ ให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย สำหรับคำโต้แย้งที่ว่ามาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ขัดหรือแย้งต่อมาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๐ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๒ ของรัฐธรรมนูญ เมื่อผู้ฟ้องคดีโต้แย้งพร้อมด้วยเหตุผลว่าบทบัญญัติดังกล่าวต้องด้วยมาตรา ๖ ของรัฐธรรมนูญ จึงมีอาจใช้บังคับได้และยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินี้มาก่อน กรณีจึงเป็นไปตามมาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญ ที่ศาลปกครองสูงสุดต้องส่งคำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัย และให้รอกการพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว จนกว่าจะมีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาวินิจฉัยเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งพร้อมด้วยเหตุผลว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ และยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลส่งความเห็นเช่นนั้นตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย ในระหว่างนั้นให้ศาลดำเนินการพิจารณาต่อไปได้ แต่ให้รอกการพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว จนกว่าจะมีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ” และวรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่าคำโต้แย้งของคู่ความตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลรัฐธรรมนูญจะไม่รับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้”

- ๕ -

พิจารณาแล้วเห็นว่า ประเด็นตามคำร้องที่ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยมีสองประเด็น คือ ประเด็นที่ ๑ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง และมาตรา ๕๖ หรือไม่ นั้น เห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๖ เป็นบทบัญญัติรับรองสิทธิของบุคคลในการได้รับทราบและเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น เว้นแต่การเปิดเผยข้อมูลหรือข่าวสารนั้นจะกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ ความปลอดภัยของประชาชน หรือส่วนได้เสียอันพึงได้รับความคุ้มครองของบุคคลอื่น หรือเป็นข้อมูลส่วนบุคคล ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ ส่วนรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง เป็นบทบัญญัติทั่วไป โดยบัญญัติว่า การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ จะกระทำมิได้เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้และเท่าที่จำเป็น และจะกระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพนั้นมิได้ ส่วนพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๘ เป็นบทบัญญัติว่าด้วยการกำหนดระยะเวลาในการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองที่บัญญัติว่า ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารใดตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ หรือมีคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของผู้มีประโยชน์ได้เสียตามมาตรา ๑๗ ผู้นั้นอาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนั้น ซึ่งในส่วนข้อเท็จจริงตามคำร้องนี้มีข้อความแสดงการโต้แย้งเพียงว่า มาตรา ๑๘ มีบทบัญญัติอันเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคลตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๖ และไม่ได้อาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญนั้นกำหนดไว้และเท่าที่จำเป็น และกระทบกระเทือนต่อสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพนั้นมิได้ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง กฎหมายที่จะบัญญัติขึ้นอันจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคลตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๖ จะต้องเป็นกรณีที่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นจะกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ ความปลอดภัยของประชาชนหรือส่วนได้เสียอันพึงได้รับความคุ้มครองของบุคคลอื่น หรือเป็นข้อมูลส่วนบุคคลเท่านั้น อีกทั้งกฎหมายดังกล่าวยังจะต้องปฏิบัติให้ชอบด้วยบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ ให้ครบถ้วนอีกด้วย จึงเห็นว่า พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ

- ๖ -

พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๘ เป็นบทบัญญัติให้สิทธิในการอุทธรณ์ มิได้เป็นบทบัญญัติจำกัดสิทธิอย่างไร การที่ผู้ร้องอ้างว่าบทบัญญัติดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๕๖ ผู้ร้องก็ไม่ได้อ้างว่าจำกัดสิทธิอย่างไร ขัดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าวอย่างไร อีกทั้งไม่ใช่เป็นบทบัญญัติที่จำกัดสิทธิการได้รับข้อมูลตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๖ แต่ประการใด คำร้องในส่วนนี้ จึงไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ไม่เข้าหลักเกณฑ์ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคสอง ประกอบข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและ การทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๑๘

สำหรับกรณีที่ว่า พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๙ วรรคสอง นั้น เห็นว่า ในประเด็นดังกล่าวศาลรัฐธรรมนูญเคยมีคำวินิจฉัยไว้แล้วตามคำวินิจฉัยที่ ๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๓ โดยวินิจฉัยว่า กรณีโต้แย้งว่ากระบวนการตราไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติ แห่งรัฐธรรมนูญ นั้น มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้ศาลที่พิจารณาคดีเสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญ พิจารณาวินิจฉัยได้เฉพาะกรณีว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ประกาศใช้บังคับมีข้อความขัดหรือแย้งต่อ รัฐธรรมนูญหรือไม่ โดยไม่อาจหยิบยกประเด็นความไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกระบวนการตรา กฎหมายฉบับนั้นให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยได้ ประเด็นโต้แย้งตามคำร้องนี้เป็นกรณีโต้แย้งว่า กระบวนการตราไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญซึ่งสอดคล้องกับแนวคำวินิจฉัย ศาลรัฐธรรมนูญดังกล่าว ดังนั้น ประเด็นโต้แย้งในส่วนนี้จึงไม่ต้องด้วยเงื่อนไขและหลักเกณฑ์ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย

ประเด็นที่ ๒ พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๒ วรรคสอง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๐ มาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๒ หรือไม่ นั้น เห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องนี้ปรากฏว่า ผู้ร้องระบุเพียงว่าพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๒ วรรคสอง เป็นบทบัญญัติอันเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้

- ๓ -

ตามมาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๐ มาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๒ ประกอบมาตรา ๓ มาตรา ๕๖ มาตรา ๘๑ และมาตรา ๘๗ โดยมีได้ระบุนายละเอียดของการโต้แย้งและเหตุผลสนับสนุนโดยชัดแจ้งว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตราดังกล่าวอย่างไร เพราะเหตุใด ประกอบกับบทบัญญัติมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นเพียงบทบัญญัติที่วางหลักเกณฑ์ในการฟ้องคดีปกครองต่อศาลปกครองว่าจะต้องกระทำให้อุบัติตามขั้นตอนและวิธีการที่มีกฎหมายกำหนดไว้ หาใช่เป็นบทบัญญัติที่จำกัดสิทธิในการฟ้องคดีต่อศาลปกครองแต่อย่างใด จึงไม่มีลักษณะที่จะขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๐ มาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๒ ประกอบมาตรา ๓ มาตรา ๕๖ มาตรา ๘๑ และมาตรา ๘๗ ดังกล่าวข้างต้น คำร้องในส่วนนี้จึงไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ไม่เข้าหลักเกณฑ์ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคสอง

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

(คำสั่งที่ ๑๑/๒๕๕๔)

[Signature]

(นายเจริญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

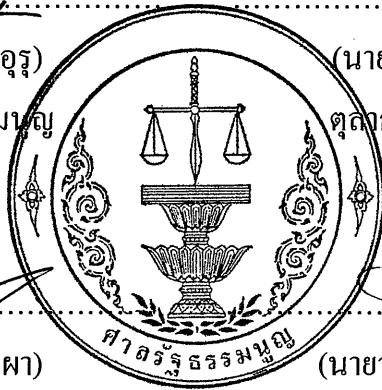
(นายจรูญ อินทจาร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายเฉลิมพล เอกอุรุ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายบุรินทร์ มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายวสันต์ สร้อยพิสุทธิ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายอุดมศักดิ์ นิติมন্ত্রী)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ